

תת"ע 768/02/15 - מדינת ישראל נגד יוסי כהן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 768-02-15 מדינת ישראל נ' יוסי חן-כהן
בפני כב' השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יוסי כהן

הנאשמים

הכרעת דין

1. ביום 15.9.14 נרשמה לנאשם הודעת תשלום קנס המייחסת לו, למעשה, שני אישומים שעניינם אי מתן זכות קדימה להולכי רגל על מעבר חצייה, בניגוד לתקנה 67 א לתקנות התעבורה. הנאשם כפר במיוחס לו.
2. במסגרת פרשת התביעה העיד עד התביעה, השוטר נג'ים האדי ובמסגרת עדותו הוגשו הודעת תשלום הקנס שנמסרה לנאשם (1/ת), סקיצה של מקום האירוע ששרטט העת במעמד הדיון (2/ת) ודוח עיסוק של עד התביעה נכון למועד העבירה (3/ת). כפי הנראה בשל תקלה במערכת "נט המשפט" הושמט דבר קיומו של מוצג 3/ת מן הפרוטוקול. מהודעת תשלום הקנס עולה כי בעת שעד התביעה עמד סטטי ברחוב בן גוריון 23 לכיוון צפון, כ- 20 מ' ממעבר חצייה צפוני על רחוב בן גוריון פינת רחוב הבנים, הבחין עד התביעה בהולך רגל החוצה את הכביש במעבר החצייה הדרומי, הרחוק יותר. העד ציין בת/1 כי הבחין שמדובר באדם מבוגר, לבוש מכנס חום וחולצה לבנה קצרה. כמו כן, הבחין העד בהולכת רגל על מעבר החצייה הצפוני, הקרוב אליו, הלבושה חצאית בהירה וחולצה לבנה. שני הולכי רגל - כל אחד במעבר החצייה אותו חצה - חצה מכיוון מעבר למזרח. הנאשם, רכוב על אופנוע, הגיע מכיוון דרום לצפון כשהוא בנתיב הנסיעה הימני מבין שניים וחלף על פני מעברי החצייה האמורים תוך שחלף על פני הולך הרגל במעבר הדרומי כאשר זה היה בפס הרביעי מבין 8 פסים במעבר וחלף גם על פני מעבר החצייה הצפוני, הקרוב לעד, תוך שהוא חולף על פני הולכת הרגל שהייתה במעבר החצייה, מבלי לציין באיזה פס היא הייתה. הנאשם נעצר במקום בו עמד עד התביעה תוך שמירת קשר עין ולאחר שהוסברה מהות העבירה וניתנה לנאשם הזדמנות להתייחס לעניין נרשם הדוח. דברי הנאשם כפי שנרשמו היו כדלהלן: **"תשמע הם לא חצו במעבר, אני לא ראיתי שהם במעבר, לא מגיע לי אני**

נהג כל כך זהיר, ראית לא נסעתי מהר, הייתי במהירות נמוכה, הוא לא היה במעבר, אני כל כך מקפיד ואני לא חושב שמגיע לי. אני אבקש להישפט".

2. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם לעצמו. הוא העלה על נס את עברו הנקי ואת היותו נהג זהיר וטען כי על מעברי החצייה לא היו למעשה הולכי רגל בשעה שחלף על פניהם עם אופנועו. הנאשם הוסיף כי במקום הייתה שוטרת נוספת בשם סיגלית שטיפלה בערימה של דוחות ולדברי הנאשם "היא באמת לא ראתה כלום" (ע' 3 ש' 31-32). הנאשם ציין כי פנה לגורמים שונים על מנת לקבל סרט צילום של האירוע אך הדבר לא עלה בידו. הנאשם עומת בחקירה נגדית עם דבריו לעד התביעה בעת רישום הדוח ואמר "לא היו במעבר החצייה אנשים. אני לא נכנס לדקויות מה אמרתי לו, אם הם היו על מעבר החצייה או היו קיימים.." (ע' 4 ש' 11-12).

דין והכרעה

3. לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים ולאחר שהזהרתי את עצמי כי גרסת המאשימה נשענת למעשה על עדות יחידה, מצאתי כי אשמת הנאשם הוכחה במקרה שלפני במידת ההוכחה הנדרשת בפלילים. ואלה טעמי ההכרעה.

הימנעות הנאשם מלחקור את עד התביעה בנוגע לקיומם של הולכי רגל על המעבר

4. כפי שניתן לראות מתיאור האמור בת/1 ציין עד התביעה באופן מפורט ומדוקדק את פרטי האירוע, לרבות לבושם של הולכי הרגל, המגדר שלהם וביחס לאחד מהולכי הרגל גם את מיקומו המדויק במעבר החצייה בעת שאופנוע הנאשם חלף על פניו. נתונים אלה - על אף שהתקבלו מכוח כלל הקפאת הזכירה בעבר ולא מכוח זיכרון חי של האירוע, מקנים יתר אמינות למתואר. גרסה מפורטת זו של עד התביעה כאמור בת/1 לא נסתרה על ידי הנאשם בחקירה נגדית. יתרה מזו, הנאשם אשר בתחילת הדיון הוסבר לו על ידי כי חובתו לחקור את עד התביעה ביחס לכל עניין השנוי מבחינתו במחלוקת ואת משמעות ההימנעות, נמנע מלשאול את עד התביעה כל שאלה ביחס לסוגיית קיומם או היעדרם של הולכי רגל על מעבר החצייה. ודוק: הימנעות זו של הנאשם בולטת ומקבלת משנה חשיבות על רקע העובדה כי בפרשת ההגנה העלה הנאשם טענה זו ואף העלה את הטענה בדבריו לעד התביעה עובר לרישום הדוח (ראו בת/1 דברי הנהג לפיהם הולכי הרגל "לא... לא חצו במעבר, אני לא ראיתי שהם במעבר"). הימנעות הנאשם מלשאול את עד התביעה שאלה שהיא - מבחינתו - בליבת המחלוקת בתיק זה מלמדת כי האמור בת/1 בנוגע לקיומם של הולכי רגל ולכך שאלה חצו את הכביש בעת שהנאשם חלף עם רכבו על פני מעבר החצייה הוא אמת.

בשולי הדברים אוסיף כי הנאשם שטען כבר במסגרת ישיבת ההקראה כי עד התביעה נאות להמיר את הדוח נשוא דיון זה

בדוח על עבירה אחרת, נמנע מטעמיו מלחקור את עד התביעה גם בעניין זה והימנעות זו אומרת אף היא "דרשני".

ביצוע עבירה מול עיני השוטר

5. טענה שהעלה הנאשם היא כי ראה מרחוק את עד התביעה וכי אין זה מתקבל על הדעת כי הנאשם ירהיב עוז לעבור עבירת תנועה לנגד עיניו של עד התביעה. אכן, ברמה של היגיון צרוף, ספק אם אדם בר דעת היה מבצע עבירת תנועה לנגד עיניו של שוטר. ברם, ניסיון החיים מלמד כי לא תמיד התבונה, הזהירות והשכל הישר הם המכתיבים את התנהלות הנהגים בכבישי הארץ. כך בכלל וכך במקרה זה. על כן טענה זו כשלעצמה אינה יכולה להטות את הכף לטובת הנאשם.

קיומה של שוטרת נוספת בזירת האירוע

6. טענה נוספת שהעלה הנאשם היא, כי במקום בו היה עד התביעה הייתה שוטרת נוספת בשם סיגלית. עד התביעה בהגינותו ציין כי הוא מכיר שוטרת בשם זה ואף לא שלל אפשרות כי זו הייתה במקום יחד אתו. למרבה הצער, בשל תקלה במערכת "נט המשפט" דברים אלה נשמטו מפרוטוקול הדיון אולם הם זכורים לי היטב שכן הכרעת דין זו נכתבת סמוך לאחר שמיעת עדות עד התביעה. יחד עם זאת, חרף ההלכה הידועה לפיה מקום בו יותר משוטר אחד הוא עד לעבירה, שומה על השוטר או המתנדב האחר לתעד בזיכרון הדברים את שראה ביחס לעבירה או כי לא ראה דבר. נפסק, כי הימנעות מתיעוד זה יש בה כדי לפגוע בהגנת הנאשם. עם זאת, אינני סבור כי הלכה מנחה זו רלוונטית למקרה זה משני טעמים מצטברים: ראשית, הוצג דוח העיסוק של עד התביעה וממנו עלה כי עד התביעה אכף את העבירות נשוא דיון זה כשהוא לבדו. לא עלה בידי הנאשם להציג כל ראיה לסתור עניין זה. שנית, והוא לטעמי העיקר במקרה זה, הנאשם עצמו הסכים כי לשוטרת סיגלית הייתה ערימה של דוחות והיא "באמת לא ראתה כלום" (ע' 3 ש' 31-32). במצב דברים זה בו הנאשם מסכים כי השוטרת הנוספת שהייתה במקום לא ראתה דבר, אין כל פגיעה באי העלאת העובדה כי השוטרת לא ראתה דבר על גבי זיכרון דברים. דברים אלה נאמרים כמובן, בהנחה ויחד עם עד התביעה הייתה אמנם שוטרת נוספת, דבר שלא הוכח כלל במקרה זה נוכח האמור בדוח העיסוק.

7. כללו של דבר: בליבת ההגנה שהעלה הנאשם עומדת הטענה כי על מעברי החצייה לא היו הולכי רגל בעת שחלף על פניהם. טענה זו שקיבלה ביטוי הן בפרשת ההגנה והן בדברי הנהג לא זכתה לכל ביטוי שהוא במסגרת חקירתו הנגדית של עד התביעה וזאת לאחר שהנאשם הועמד על החשיבות לחקור את עד התביעה ביחס לכל עניין השנוי מבחינתו במחלוקת בדוח. בנסיבות אלה אני מעדיף לאמץ את גרסתו המפורטת של עד התביעה שלא נסתרה כלל ועיקר על פני גרסת הנאשם. כפי שצוין, העובדה - אם אכן עובדה היא - כי במקום האירוע נכחה שוטרת נוספת, אין

בה, **בנסיבותיו של מקרה זה**, כדי לפגוע בהגנת הנאשם שכן הנאשם מסכים כי שוטרת זו לא ראתה דבר ועל כן פשיטא שלא היה באי צירופה כעדה בתיק כדי לפגוע בהגנת הנאשם באופן כלשהו, מה עוד שנוכח דוח העיסוק שתוכנו לא נסתר ספק גדול אם שוטרת זו כלל נכחה בזירת האירוע. נוכח כל האמור, מצאתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 19/4/2015